

דבר אחר עשו - [לשוש] כתרגומו
עבדי. וכי לא היה יודע הקודש
ברוך הוא ששהיא אמר ארדה נא
ו-eraה, והרי הכל גלי לפניהם?
אלא ארדה נא מדרגת הרוחמים
לדרגת הדיין, ומיננו זו רירדה.
ו-eraה - ראייה זו להשגים

עליהם באיזה דין ידין אותם.
מצאננו ראייה לטוב ומצאננו ראייה
לרע. ראייה לטוב - שפטות שמוטה
ויראה אליהם אתה בני ישראל
וירע. ראייה לרע - שchetות ארדה
נא ו-eraה [נ"א מצאננו ויראה לטוב ומאננו
יראה לרע, לטוב - שפטות שם יט) וירד ה' על הארץ
סיני. (במדבר יא) ויראה רברבי עמד שם. ויראה
לרע - ארדה נא, בשכלו להשגים עליהם
בדין, ועל זה אמר מקדוש ברוך
הוא המכסה אני מאברם.

ואברם היה היה לגוי גדול ועצום.
ועצום. מה הטעם הברכה הזה
באן? אלא כדי להודיע שאפלוי
בשעה שהקדוש ברוך הוא ישב
בדין על העולם, לא משנה.
שהרי יושב בדין על זה [ד"א ישב]
וברוחמים על זה, והכל ברגע
אחד ובשעה אחת.

אמר רבבי יהודה, והרי בתוב
(זהלים ט) ואני חפטתי לך ה' עת
רצון. לפעמים שהוא עת רצון,
ולפעמים שאין עת רצון.
לפעמים ששומע, ולפעמים
שלא שומע. לפעמים שנמצא,
ולפעמים שלא נמצא, שchetות
(ישעה נה) דריש ה', בהמתאו
קראהו בהיותו קרוב.

אמר רבבי אלעזר, כאן ליחיד,
כאן לצבוד. כאן למקום אחד,
וכאן לכל הארץ. משים כן בפה
את אברם, שהוא שכול פכל
העולם, שchetות מראותה ב') אלה
תולדות השמים והארץ.
בהבראם, [יהו] ושנינו באברם.
יהיה בגימטריא שלשים. כן
שנינו, שלשים צדיקים אomin קדשא בריך הוא

דבר אחר עשו (לפער) בתרגום עבדו. וכי
לא היה ידע קדשא בריך הוא דאייה
אמר ארדה נא ו-eraה, והא כלא אתגלי
קמיה. אלא ארדה נא מדרגא דר חממי לדרגא
בדינה, ותניינו (הא) ירידת. ו-eraה, ראייה דא
הייא לאשכחא עלייהון במאן דין ידין לון.
אשכחן ראייה לטוב ואשכחן ראייה לביש.
ראייה לטוב, דכתיב, (שמות ב) וירא
אליהם את בני ישראל ויידע. ראייה לביש,
דכתיב ארדה נא ו-eraה (נ"א אשכחן ויראה למם ואשכחן
יראה לביש. לטוב דכתיב, (שמות יט) וירד ה' על הר סיני. (במדבר יא)
ויראה רברבי עמד שם. ויראה לביש ארדה נא בינו) לאשכחא
עליהו בדין, ועל דא אמר קדשא בריך הוא

המכסה אני מאברם:

יאברם היה היה לגוי גדול ועצום. מי
טעמא ברכה דא הכא. אלא בגין
לאודעך דאפיקו בשעתא קדשא בריך הוא
יתיב בדין על עלמא לא אשתח. דהא יתיב
בדינה על דא (ד"א לעזותיב) וברחמי על דא וכלה

ברגעא חדא ובשעתא חדא.

אמר רבבי יהודה והא כתיב, (זהלים ט) ואני
תפלתי לך עת רצון. זמני דאייה
עת רצון וזמני דלאו אייה עת רצון. זמני
דשמע וזמני דלא שמע. זמני ד אשתח
זמני דלא אשתח דכתיב, (ישעה נה) דרישו כי
בהתמצאו קראווה בהיותו קרוב.

אמר רבבי אלעזר כאן ליחיד כאן לצבור.
כאן לאטר חד ובאן לכולי עלמא.
בגיני כן בריך ליה לאברם דאייה שkil
ככל עלמא דכתיב, (בראשית ב) אלה תולדות
השמים והארץ בהבראם (ובתיב) ותניין
באברם. יהיה בגימטריא שלשים. וכי
תניין תלתין צדיקים אomin קדשא בריך הוא